بسم الله الرحمن الرحيم

୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୮ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ନିଜ କାମନା ଓ ଅଭିଳାଷାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହୋଇନଥାଏ ସେ କିଛି ହେଲେ ହାସଲ କରିପାରିନଥାଏ । ଯେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଖାତିର୍ ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସାଂସାରିକ ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାସଲ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୃଦୟରେ ତାହାର ସମ୍ମାନ ଓ ଗୌରବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥାଏ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଊଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ହଜରତ ମସିହ ମଊଦ ଆ.ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ସାହାବାମାନଙ୍କ ବଳିଦାନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପଦ ଓ ସ୍ତର ତଥା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି- ହଜରତ ଅବୁବକର୍ ର.ଅ ନିଜର ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଲେ ଏବଂ (ଶରୀର ଢାଙ୍କିବା ନିମନ୍ତେ) କମ୍ବଳ ପରିଧାନ କରିଦେଲେ କିନ୍ତୁ ତାହା ବଦଳରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ଦେଲେ । ସମଗ୍ର ଆରବର ତାଙ୍କୁ ସମ୍ରାଟ କରିଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ହାତରେ ଇସଲାମକୁ ନୂତନ ରୂପେ ଜୀବିତ କଲେ ଏବଂ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଆରବବାସୀଙ୍କୁ ପୁନଃ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ପୁଣି ଏପରି ଅଜସ୍ର ଦେଲେ ଯାହାର କେହି କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ କରିନଥିଲେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା, ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ଓ ନିଷ୍ଠା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ସାହାବାମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏଭଳି ଥିଲା କି କୌଣସି ନବୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ଉଦାହରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ । **ଅସଲ କଥା ଏହି କି ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ନିଜ କାମନା ଓ ଅଭିଳାଷାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶରଣାଗତ ହୋଇନଥାଏ ସେ କିଛି ହେଲେ ହାସଲ କରିପାରିନଥାଏ ବରଂ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିଥାଏ** । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର କାମନା ଓ ଅଭିଳାଷା ପୂରଣରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଏବଂ ଶୂନ୍ୟହସ୍ତ ଓ ପବିତ୍ର ହୃଦୟର ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ନିଜ ଅନୁକମ୍ପା ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଥିନିମନ୍ତେ ସର୍ତ୍ତ ଏହି କି ଯେ, ମଣିଷ ମରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଅର୍ଥାତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ତିରସ୍କାର ଓ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ସଂସାର ଏକ ଧ୍ୱଂସ ହେବା ବସ୍ତୁ, କେହିହେଲେ ଏଠାରେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ରହିନଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହାର ସ୍ୱାଦ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ିଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ, ସେ ତାହାର ଖ୍ୟାତି ଏହି ସଂସାରରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରିଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହା ସେହି ସ୍ୱୀକୃତି ଅଟେ ଯାହା ପାଇଁ ଜଣେ ସାଂସାରୀ ସହସ୍ର ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ କି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କିଛି ଉପାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାନ୍ତା କିମ୍ବା କୌଣସି ସମ୍ମାନଜନକ ସ୍ଥାନରେ ଆସନ ମିଳିଯାନ୍ତା ଏବଂ ଆସନ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ (ତାହାର) ନାମ ଲେଖାଯାନ୍ତା । ସୁତରାଂ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଖାତିର୍ ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସାଂସାରିକ ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାସଲ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୃଦୟରେ ତାହାର ସମ୍ମାନ ଓ ଗୌରବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥାଏ । ତାହାର ସଂସାର ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ବାକିନଥାଏ ବରଂ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଇଥାଏ । ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଖାତିର ବଳିଦାନ ଦେଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସବୁକିଛି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଊଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଯେ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ କିଛି ହରାଏ ତାହାକୁ ତାହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ ଅନେକ କିଛି ମିଳିଥାଏ ତେବେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପାଇଁ ହରାଏ ତେବେ କ'ଣ ତାହାକୁ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିନଥାନ୍ତି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ କରିନଥାନ୍ତି, ଯାହାକି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଉପରେ କାହାର କରଜ ବାକି ରଖିନଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖଦ ଯେ, ଏହି କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଓ ତାହାର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ସନ୍ଧାନ ପାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ସତ୍ୟ, ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀଙ୍କ ନମୁନା ଆମ୍ଭକୁ ଏଭଳି ଭବ୍ୟତାର ସହିତ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ କି ମଣିଷ ଆଚମ୍ବିତ ରହିଯାଏ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆଚରଣ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିବାର ଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇନଥିଲା ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିବାର ପରିମାପକକୁ ଶିର୍ଷରେ ପହଂଚାଇଦେଲା ଯାହାର (ଦ୍ୱିତୀୟ) ଉଦାହରଣ ଇତିହାସ (ପୃଷ୍ଠାରେ) ମିଳୁ ନାହିଁ । ସାହାବାମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର କାମନାରୁ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ପବିତ୍ର ହୃଦୟ ଓ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ଯେ, କେବଳ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଜସ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି, ସାହାବାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆମେ ଏହା ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛୁ । ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଏଠାରେ ମୁଁ କିଛି ସାହାବାଙ୍କ ଘଟଣା ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛି କି କିଭଳି ସେମାନେ ନିଜକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଇଚ୍ଛା

ଅନୁଯାୟୀ ଢାଳି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ କିଭଳି ନମୁନା ଦେଖାଇଛନ୍ତି ।

ହଜରତ ଅବ୍‌ବାସ ବିନ୍ ବଶିର୍ ଜଣେ ଅନସାରୀ ସାହାବି ଥିଲେ । ଠିକ୍ ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ଅର୍ଥାତ ୩୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଶହିଦ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପାଠ କରିବାର ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଅ କୁହନ୍ତି ଏକଦା ହଜୁର ସ.ଆ ତହଜୁଦ୍ ନମାଜ ନିମନ୍ତେ ଉଠିଲେ ସେତେବେଳେ ମସଜିଦ୍‌ରୁ କେହି କୋରାନ ପାଠ କରୁଥିବାର ଶୁଣାଯାଉ ଥିଲା ହଜୁର ସ.ଆ ପଚାରିଲେ କ'ଣ ଏହା ଇବାଦ୍‌ଙ୍କର ଶ୍ୱର । ହଜରତ ଆଏଶା ର.ଅ କହିଲେ ମନେହେଉଛି ତାଙ୍କରି କଣ୍ଠ ଅଟେ । ଏଥିରେ ହଜୁର ତାଙ୍କୁ ଦୁଆ ଦେଲେ କି ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଇବାଦ୍‌ଙ୍କ ସହ ଦୟା ଆଚରଣ କର, କିଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ଥିଲେ ଯେ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପାଠ କରିବାରେ (ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ) ରାତି ଅତିବାହିତ କରି ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ଦୁଆର ଅଧିକାରୀ ହେଉଥିଲେ । ହଜରତ ଇବାଦ୍‌ଙ୍କୁ ନିଜର ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଯୋଗୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା କି ତାଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ ହେବ । ଅତଃ ୟମାମା ଯୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ପୂରଣ ହେଲା ଏବଂ ସେ ବେଶ୍ ସାହସିକତାର ସହିତ ଲଢ଼ି ଶହିଦ୍ ହେଲେ ।

ପୁଣି ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଆମ୍ଭକୁ ଆଉ ଜଣେ ସାହାବିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖବର ମିଳୁଅଛି ଯାହାଙ୍କ ନାମ ହରାମ ବିନ୍ ମଲହାନ୍ ଥିଲା । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୋରାନ ଶିଖାଇବା ଓ ଗରିବ ତଥା ଅସ୍‌ହାବେ ସୁଫାଙ୍କର ସେବା କରିବାରେ ସର୍ବଦା ତତ୍ପର ରହୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ବନି ଆମିର୍‌ଙ୍କର ଏକ ଦଳ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ କି ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ ଆମ ସହିତ କିଛି ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଇସଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ ହେବୁ ଏବଂ ଆମ (ଗୋଷ୍ଠୀର) ଲୋକମାନେ ଇସଲାମ (ଧର୍ମ) ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ହଜୁର ସ.ଆ ହରାମ ବିନ୍ ମଲହାନ୍‌ଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ଦଳ ବନି ଆମିର୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦଳ ସେଠାରେ ପହଂଚିଲା ସେତେବେଳେ ହରାମ ବିନ୍ ମଲହନ୍‌ଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ହେଲା କି ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଚାଲିଛି । ଏମାନଙ୍କର ନିୟତ୍ ଠିକ୍ ନାହିଁ । ଅତଃ ସେ ନିଜ ସାଥିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଆମକୁ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନା କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ସେଠାକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ଏଠାରେ ରୁହ ମୁଁ ଜଣେ ସାଥିଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛି । ଯଦି ସେମାନେ ଆମ ସହିତ ଉଚିତ୍ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ଆସିଯିବ, ଯଦି ଆମକୁ କ୍ଷତି ପହଂଚେ ତେବେ ତୁମେମାନେ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ପଦକ୍ଷେପ ନେବ । ଯେତେବେଳେ ହରାମ ବିନ୍ ମଲହାନ୍ ଜଣେ ସାଥିଙ୍କ ସହିତ ଉକ୍ତ ବାସୀନ୍ଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଂଚିଲେ ସେତେବେଳେ ବନି ଆମିର୍‌ର ସରଦାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଇଶାରା କଲା ଏବଂ ସେ ମଲହାନ୍‌ଙ୍କୁ ପଛପଟରୁ ଏକ ବର୍ଚ୍ଛା ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କଲା ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବେକରୁ ରକ୍ତ ବହିଚାଲିଲା । ସେତେବେଳେ ସେ ଝରିଚାଲିଥିବା ରକ୍ତକୁ ହାତରେ ନେଇ କହିଲେ ରବେ୍ କାବାଙ୍କର ରାଣ ! ମୁଁ ସଫଳ ହୋଇଗଲି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସାଥିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଶହିଦ୍ କରିଦେଲେ । ତାପରେ ଯୋଜନା ବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ବାକି ୭୦ ଜଣ ସାହାବିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶହିଦ୍ କରିଦେଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ପ୍ରତାରିତ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଚାର କରି ଶହିଦ୍ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁଆ କଲେ ହେ ଆଲ୍ଲାଃ ! ଆମ୍ଭର ଏହି ବଳିଦାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କର ଏବଂ ଆମ୍ଭର ଏହି ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଅ । ସୁତରାଂ ହଜରତ ଜିବ୍‌ରାଇଲ୍ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ସାହାବାଙ୍କର ସଲାମ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ସେଠାକାର ପରିସ୍ଥିତି ଓ ସାହାବାଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବାର ଖବର ଦେଲେ । ହଜୁର ସ.ଆ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି ସୂଚନା ଦେଲେ ବନି ଆମିର୍ କବିଲା (ଗୋଷ୍ଠୀ)କୁ ଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ସାହାବା ଶହିଦ୍ କରିଦିଆଗଲେ । ଏହି ଘଟଣା ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲା, ହଜୁର ଉକ୍ତ କବିଲା ବିରୁଦ୍ଧରେ ୩୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଆ କରିଥିଲେ କି ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଅତ୍ୟାଚାରେ ଜଡ଼ିତ ତୁମେ ସ୍ୱୟଂ ସେମାନଙ୍କର ବିଚାର କର । ହଜୁର ଉକ୍ତ ସାହାବାଙ୍କ ବଳିଦାନକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ (ବଳିଦାନ) ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଏହି ପ୍ରେମ ଓ ଧର୍ମ ପାଇଁ ଏଭଳି ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ବଳିଦାନ ଦେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି- ସାହାବାଙ୍କ ଜୀବନିର ଅନୁଧ୍ୟାନ କର ମକ୍କାରେ ସେମାନେ କିଭଳି କସଣ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ । ପୁରୁଷ ତ ପୁରୁଷ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏଭଳି ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଥିଲା କି ତାହାର କଳନା କଲେ ଶରୀର ଥରି ଉଠିଥାଏ । ଯଦି ସେମାନେ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ସହ ମିଳିତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ବେଶ୍ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତେ କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କରି କୁଟୁମ୍ବର ଥିଲେ **କିନ୍ତୁ କେଉଁ କାରଣରୁ ସେମାନେ ଏଭଳି କଷ୍ଟ ଓ ଦୁଖଃର ମହାବାତ୍ୟା ଆସିବା ସତ୍ୱେ ସତ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଥିଲେ । ତାହା ସେହି ଆନନ୍ଦ ଓ ତୃପ୍ତିର ଉତ୍ସ ଥିଲା ଯାହାକି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଫୁଟୁଥିଲା** ।

ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ସେହି ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଗୋଟିଏ କିଟ ପରି ଦଳିଚକଟାଯାଇ ମରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ । ଯେଭଳି ସେହି ସାହାବା ଜଣକ କହିଥିଲେ ମୁଁ ରବ୍‌ବେ କାବାକୁ ପାଇନେଲି । ଆପଣ କୁହନ୍ତି **ମୋମିନ୍‌କୁ କଠିନରୁ କଠିନ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ସହଜ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ** । ପ୍ରକୃତରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ମୋମନ୍‌ର ଚିହ୍ନ ଏହା ଅଟେ

କି ସେମାନେ ହତ୍ୟା ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କହି ଦିଆଯାଏ କି ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀ ହୋଇଯାଅ ନଚେତ୍ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ସେତେବେଳେ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ କି ତାହା ଅନ୍ତରରୁ କିଭଳି ସ୍ୱର ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହେଉଅଛି । ସେ ମରିବାକୁ ନିଜ ଶିର ଆଗକୁ ବଢାଇ ଦେଉଛି ନା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମୀ ହେବାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଉଛି । **ଯଦି ସେ ମରିବାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଏ ତେବେ ସେ ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ମୋମିନ୍ ନଚେତ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଅଟେ** । ତେବେ ସେହି ଅସୁବିଧା ଯାହାକି ମୋମିନ୍‌ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଥାଏ ଭିତରେ ଭିତରେ ଏକ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଥରେ ଚିନ୍ତା ତ କର କି ଯଦି ସେହି ଆନନ୍ଦ ଲାଭ ହେଉନଥାନ୍ତା ତେବେ ଅବତାରମାନେ ଦୁଖଃ କଷ୍ଟର ଏକ ଦିର୍ଘ ସମୟ କିଭଳି ଅତିବାହିତ କରିଦେଇଥାନ୍ତେ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ପବିତ୍ର ଚରିତ୍ର ସାହାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ଆତ୍ମା ଫୁଙ୍କି ଦେଇଥିଲା କି **ସେମାନେ ମରିବା କ୍ଷଣି କହୁଥିଲେ କି ରବ୍‌ବେ କାବାର ରାଣ ଆମେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲୁ, ଆମେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କୁ ପାଇନେଲୁ** । ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ଥିଲେ ଯେ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହି ଅତ୍ୟାଚାର ଖାତିର ବଳିଦାନ ଦେଉଥିଲେ ନା କି ଅତ୍ୟାଚାରୀ ସାଜୁଥିଲେ । ଯେପରିକି ଆଜିକାଲିର କେତେକ (କଠୋରପନ୍ଥୀ) ଦଳ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି କି ଆମେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲୁ କିମ୍ବା ଶହିଦ୍ ହେଲେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେବୁ । ଏମାନେ ସେହି ଲୋକ ନୁହନ୍ତି ଯେ ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ନା ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଗ୍ନିକୁ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରୁଥିଲେ ।

ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମରୋ ଜଣେ ଅନ୍‌ସାରୀ ସାହାବି ଥିଲେ ଯେ ଓ୍ୱହଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହିଦ୍ ହୋଇଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ନିଜର ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ କିମ୍ବା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବୁଝାଇବା କ୍ରମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ, ସେ ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଶହିଦ୍ ହେବେ ଏବଂ ତାହା ହିଁ ହେଲା । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବଳିଦାନ ଓ ଶହିଦ୍ ହେବାର ପ୍ରତିଫଳ କିଭଳି ମିଳିଲା ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଏପରି ଦରଜ ଅଛି କି ଏକଦା ଅବଦୁଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଦୁଃଖିତ ଦେଖି ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ତୁମ ପିତାଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତାଙ୍କୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ ମୋତେ ମନ ମୁତାବକ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ମାଗିନିଅ ମୁଁ ତୁମର ମନବାଂଛା ପୂରଣ କରିବି । ସେ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ହେ ପ୍ରଭୁ ! ମୁଁ ଭକ୍ତ ହେବାର ତ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିନାହିଁ ତେଣୁ ତୁମକୁ ନିଜ ମନବାଂଛା କିଭଳି ମାଗିବି ତୁମ ଦୟା ଓ କୃପା ବଳରେ ଯାହା କିଛି ମିଳିଯିବ ତାହା ହିଁ ମୋ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ପୁଣି କହିଲେ ହେ ପ୍ରଭୁ ଯଦି ତୁମେ ମୋର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏତିକି କର କି ମୋତେ ପୁର୍ନବାର ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ ନବୀଙ୍କ ସହିତ ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରିବି ଏବଂ ପୁର୍ନବାର ଶହିଦ୍ ହୋଇ ଫେରିବି । ଅଲ୍ଲାଃ କହିଲେ ମୁଁ ଏହି ନିୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିସାରିଛି ଯେ, ଯାହାକୁ ଥରେ ମାରିଦିଏ ସେ ପୁର୍ନବାର ସଂସାରକୁ ଫେରିନଥାଏ, ସୁତରାଂ ତୁମର ଏହି ମନବାଂଛା ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ହଜରତ ଉମର ବିନ୍ ଜମୁହ୍‌ଙ୍କର ବଳିଦାନ ଓ ଶହିଦ୍ ହେବାର ପ୍ରବଳ ଉତ୍ସାହ ଥିଲା ସେଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି କି ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ କଷ୍ଟ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ତାଙ୍କୁ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଦେଇନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଓ୍ୱହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ସେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ ମୋ ଗୋଡ଼ରେ କଷ୍ଟ ରହିବା ହେତୁ ମୋତେ ମୋ ପୁତ୍ରମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେବାକୁ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ କହିଲେ- **ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରାଣ ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ସେ ମୋତେ ଶହିଦ୍ ହେବାର ଗୌରବ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ମୁଁ ନିଜ ଛୋଟା ଗୋଡ଼ରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବି** । ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ଯଦି ତୁମର ଏହି ଇଚ୍ଛା ତେବେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶାମିଲ୍ ହୋଇଯାଅ । ଅତଃ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗଦେଲେ ଏବଂ ଓ୍ୱହଦ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶହିଦ୍ ହେଲେ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଅତଃ ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ବେଶ୍ ଆଗରେ ଥିଲେ, କୌଣସି ସାହାବାଙ୍କ ଜୀବନି ଦେଖିନିଅ । ନିଷ୍ଠା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଖାତିର ପ୍ରାଣବଳି ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହୁଥିଲେ । ହଜରତ ଅବୁ ତଲହା ଅନ୍‌ସାରୀ ଓ୍ୱହଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଢାଲ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ତରଫରୁ ଯାହା ଜଣାଯାଇଥାଏ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ପୂରଣ ହୋଇଥାଏ, ମାଧ୍ୟମର କୌଣସି ଲୋଡ଼ା ନଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ମୋ ମାର୍ଗରେ ଗଲେ **ମୁରାଗମନ୍ କସିରାନ୍** ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ପବିତ୍ର ନିୟତ୍‌ର ସହିତ ଯାହା କରିବ ସେଥିରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ବରଂ ମଣିଷ ଯଦି ଅସୁସ୍ଥ ଥାଏ ତେବେ ତାହାର ରୋଗ ମଧ୍ୟ ଦୂର ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ସାହାବାଙ୍କର ନମୁନା ଦେଖ, ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନଙ୍କ ନମୁନା ସମସ୍ତ ଅବତାରମାନଙ୍କ ନିଦର୍ଶନ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ତ ଅମଳ ହିଁ ପସନ୍ଦ, ସେମାନେ ଛେଳିମେଣ୍ଢା ପରି ନିଜର ପ୍ରାଣବଳି ଦେଲେ । ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ପ୍ରମାଣିତ ଯେ ହଜରତ ଈଶା ଆ.ସଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦୀ ହେବା ଉପରେ ହଓ୍ୱାରିମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ ଥିଲା ତେଣୁକରି ତ ସେମାନେ ପ୍ରମାଣ ମାଗିଲେ ଏବଂ କହିଲେ **ଓ୍ୱ ନାଲମା ଅନ୍ କଦ୍‌ସଦକ୍‌ତନା**

ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସତ୍ୟବାଦୀ କି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଯିବ । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଉଛି ଦିବ୍ୟବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା **ନାଲମ୍** ପରି ନଥିଲା । ପୁଣି ଯେଉଳି କଷ୍ଟକର ଜୀବନ ସାହାବାମାନେ ଅତିବାହିତ କରିଛନ୍ତି ତାହାର ଉଦାହରଣ (ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ) ମିଳୁ ନାହିଁ । **ସାହାବାଙ୍କ ଦଳ ଅଦଭୁତପୂର୍ଣ୍ଣ (ଦଳ) ଥିଲା, ସମ୍ମାନନୀୟ ଓ ଅନୁସରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଦଳ** । ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସ ଆସେ ସେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଅର୍ଥ ଦାନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହା ସୁଦୃଢ ହୁଏ ସେତେବେଳେ ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆଚରଣ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବଢିଚାଲିଥିଲା । ଉକ୍ତ ସାହାବାଙ୍କ ନିତିଦିନିଆ ମାମଲା ମଧ୍ୟ ରସୁଲ୍ଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିବାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାଉଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଚେଷ୍ଟାରେ ରହୁଥିଲା କି କିଭଳି କୌଣସି ସୁଯୋଗ ମିଳିଲେ ଆମେ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବାର ନିଜ ଆବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମର ର.ଅଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଅଛି କି ସେ ସର୍ବଦା ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ରହୁଥିଲେ କି କିଭଳି ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ସହ ନିଜ ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିବି ।

ସାହାବାଙ୍କୁ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ନିଜ ପରିଜନଙ୍କୁ ଇସଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେଉଥିଲା । କେଉଁ ଘରେ ପୁତ୍ର ମୁସଲମାନ ତ ପିତା ଅଣମୁସଲମାନ ଥିଲେ । ପୁଣି କୌଣସିଠାରେ ଦୁର୍ବଳ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମୁସଲମାନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ୟ ସବଳ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କଲେଣି । ହଜରତ ଉମର ବିନ୍ ଜମୁଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୟତ୍ କରିନେଇଥିଲେ । ସେ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପୂଜ୍ୟ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଉଠାଇ ଅଳିଆ ଗଦାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ପିତା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ହେଉଥିଲେ । ଶେଷରେ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ପିତା କହିଲେ- **ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ଯାହାକୁ ମୁଁ ନିଜ ଈଶ୍ୱର ମଣୁଅଛି ଯଦି ନିଜର ସୁରକ୍ଷା କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ସେ ମୋର କ'ଣ ସୁରକ୍ଷା କରିବ** ଏବଂ ଏପରି ସେ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କର ନିଜ ସାହାବାଙ୍କ ସହ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଭଲପାଇବା ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଳି ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହେଲା । ପୁଣି ଅଲ୍ଲାଃ ମଧ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସିଧାସଳଖ କିମ୍ବା ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ (ପୁରସ୍କାର) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ଅବିବିନ୍ କାବ୍ଙ୍କର ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହ ଯେଉଁ ନିବିଡ଼ତା ଥିଲା ସେଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖାଅଛି କି ଏକଦା ହଜୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋତେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି କି ମୁଁ ତୁମକୁ କୋରାନ ପାଠ କରି ଶୁଣାଇବି । ହଜରତ ଅବି ବିନ୍ କାବ୍ ଆଚମ୍ଭିତ ହୋଇ ପଚାରିଲେ କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମୋ ନାମ ନେଇ କହିଲେ ? ହଜୁର ସ.ଆ କହିଲେ ହଁ ତୁମ ନାମ ନେଇ କହିଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ସେ ଭାବବିହ୍ୱଳ ହୋଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ହଜୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କୁ **ଲମ୍ ୟକୁନିଲ୍ ଲଯିନା କଫରୁ** ସୁରା ପାଠ କରି ଶୁଣାଇଲେ ଅର୍ଥାତ ସୁରେ ବୈୟନା । ଏକଦା କେହି ଜଣେ ଅବି ବିନ୍ କାବ୍ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ (ହଜୁରଙ୍କଠାରୁ) ଏପରି କଥା ଶୁଣି ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଥିବେ ନିଶ୍ଚିତ, ଏଥିରେ ସେ ଉତର ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହିଦେଲେ କି ତାଙ୍କ କୃପା ଓ ଦୟା ଆଚରଣକୁ ଦେଖି ଉତ୍ସାହିତ ହୁଅ ତେବେ ମୁଁ ଅବା କାହିଁକି ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇନଥାନ୍ତି ।

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ତେବେ ଏଭଳି (ଗୁଣବାନ) ଥିଲେ ସାହାବା ଯେ ଉନ୍ନତି କରି କରି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ପହଂଚି ଯାଇଥିଲେ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି **ଶେଷରେ ସାହାବାମାନେ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଯାହା ଜଣେ ସଂସାରୀ କଦାପି ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିନଥାଏ ଏବଂ ତାହା ଦେଖିଲେ ଯାହା କେହି ଦେଖିନଥିଲେ** । ସାହାବାଙ୍କ ସମୟକୁ ଦେଖିଲେ ଜଣାଯାଇଥାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଓ ନିଷ୍କପଟ ମଣିଷ ଥିଲେ, ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାଣୀର ପ୍ରକାଶରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଓ କାମନାର ମଳିନତାର କଳଙ୍କିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଥିଲେ । ଯେପରି **କଦ୍ ଅଫଲାହା ମନ୍ ଜକ୍କାହା**ର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି । ପୁଣି ଆପଣ କୁହନ୍ତି- ସାହାବାମାନେ ଏଭଳି ସତ୍ୟବାଦୀର ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ଯେ, କେବଳ ପ୍ରତିମାପୂଜା ଓ ସୃଷ୍ଟିପୂଜାରୁ ମୁହଁ ମୋଡ଼ି ଦେଇନଥିଲେ ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରୁ ସଂସାର ପ୍ରାପ୍ତି ହିଁ ଉଭେଇ ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମୀୟତାର ସହ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଏଭଳି ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଥିଲେ ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣେ ଜଣେ **ଇବ୍ରାହିମ୍** । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ହଜୁର ସ.ଆ ଏକ ଶରୀର ପରି ହେଲେ ତାଙ୍କ ସାହାବା ତାହାର ଅଙ୍ଗ ସ୍ୱରୂପ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ସାହାବାମାନଙ୍କ ସ୍ତର ଚିହ୍ନିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନମୁନାର ଅନୁସରଣ କରି ନିଷ୍ଠାପରତା ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

9th March 2018